

[J. C. A. Larsen.]
 munalbestyrelserne i de givne Tilfælde skal være tvunget til at anvende en Landinspektør. Vi maa mene, at man ikke maa begrænse det kommunale Selvstyre i højere Grad, end nødvendigt er. Forholdet er saadan ude omkring i Kommunerne, at de fleste, i alt Fald en Del, af de store Kommuner har deres eget tekniske Kontor og som Følge deraf al den Vejledning, de behøver; og for en Del af de smaa Landkommuner vil der slet ikke være Brug for saadan en Landinspektør. Jeg maa ogsaa pege paa, at der i selve Lovforslaget § 2 findes Bestemmelser, som kan medføre ret store Udgifter for Kommunerne ved Ekspropriation. Jeg vil derfor mene, at Forholdene ordnes bedst ved et fornuftigt Samarbejde mellem vedkommende Ejere og de enkelte Kommunalbestyrelser. Dersom man skal have et fremmed Organ, en Landinspektør, med, vil Spørgsmaalet nemt kunne blive meget mere indviklet, end Nødvendigheden byder.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 2 bestemmer, at der skal føjes et nyt Led til de i Loven af 1925 om Byplaner omhandlede Taksationsmyndigheder. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at Taksationskommissionen bliver udnævnt af Retten, og at to lokalkendte Mænd skal være Medlemmer. Nu vil man skyde en Landinspektør ind, hvilket vil gøre Arbejdet betydeligt sværere og i mange Tilfælde betydeligt dyrere. Der er ikke mindste Fare for, at der vil ske nogen Skade ved at undlade dette, idet nemlig den vedkommende Ejer, dersom han føler sig utilfreds, har Appelret til Amtet. Vi maa derfor mene, at det vil være rigtigt at blive ved det af den højtærede Indenrigsminister foreslaaede Grundlag. Jeg skal altsaa paa Mindretallets Vegne anbefale, at man stemmer mod disse to Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har, saaledes som det fremgaar af Betænkningen, tiltraadt saavel de af Udvalget som Helhed som af et Flertal stillede Ændringsforslag og skal tillade mig at anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse her i dette høje Ting. Jeg forstaar meget vel, at man kan være betænkelig ved, at det foreliggende Lovforslag bestemmer, at en Landinspektør skal medvirke, og overraskes derfor ikke ved de

Udtalelser, som nylig er fremsat af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen. Men vi har dog her med Forhold at gøre, som nødvendiggør, at man har *absolutte* Resultater til sin Raadighed og ikke *forholdsvis nøjagtige*, saaledes at Strid i givet Tilfælde kan opstaa, Retssager deraf følge og derved Fordyrelser for de interesserede Parter indtræde, i Sammenligning med hvilke den Bekostning, som Landinspektørens Medvirkning kan andrage, i Virkeligheden betyder saare lidet. Jeg ser i Ændringsforslag Nr. 5 en absolut Betyggelse; det er, synes jeg, meget ønskeligt, at de fastsatte Byggelinier, forinden de tinglyses, er fastlagt af en Landinspektør, som under sin Bestillings Ansvar garanterer for, at det, der her tinglyses, virkelig er det rette. Ligesaa synes jeg, hvor Talen er om Erstatning, at det er rimeligt, at Taksationskommissionen fastsætter den paa Grundlag af en Landinspektørs Angivelse af det *nøjagtige* Areal, som her er Tale om at give Erstatning for.

Jeg tvivler ikke om, at der i adskillige Kommuner vil være en Sagkundskab til Disposition, som kan gøre Landinspektøren overflødig. Men man kan nu en Gang ikke lovgive paa en saadan Maade, at man overlader til Kommunerne selv at afgøre, om de raader over saadan en Sagkundskab. Det er efter min Mening ganske udelukket, thi det kommunale Skøn vil netop i mange Tilfælde kunne føre ind i den Usikkerhed, som i Virkeligheden er utilbørlig ved Forhold af den Art, Talen her er om, som kan føre til Strid og Tidsspilde, der i Virkeligheden rækker langt videre og betyder langt mere end den Udgift, Landinspektørens Medvirkning i det her omtalte Tilfælde kan foranledige. Men nu er der altsaa et Mindretal, som nærer den Opfattelse, at man paa dette Omraade skal hjælpe sig, som man bedst kan, og skønne, som man nu har Evne og Mulighed for, uden at Afgørelsen har noget autoritativt Præg. Dertil er der jo intet at sige, men jeg tillader mig dog at anbefale de Ændringsforslag, Flertallet her har stillet, og som jeg har tiltraadt i Forvisning om, at kan der end her og der følge Ulemper og maaske unødvendige Udgifter med, vil det i mange Tilfælde være en Fordel og en Betyggelse, at Forslaget formes saaledes, som det her er foreslaet.

Jeg tillader mig altsaa at anbefale samt-